

การจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

The social organization in Thonglang Sub-District's Youth violence behavior,
Banmaichaiyapoch District, Buriram Province

สมร บรรยงค์¹

Samon Bunyong¹

ผศ.ดร.ปิยาภรณ์ ศิริพานุมาศ²

Asist. Prof. Dr. Piyaporn Siripanumas²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ และ2) เพื่อหาแนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ประชากร ได้แก่เยาวชนในโรงเรียนหรือในหมู่บ้านภายในตำบลทองหลาง และผู้นำชุมชน กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจงจากประชากรเยาวชน จำนวน 61 คน ส่วนผู้นำชุมชนนั้นจะทำการเจาะจงศึกษาจำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแนวคำถามในการประชุมระดมสมอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ 1) ภูมิหลังของเยาวชนทางด้านครอบครัว และการศึกษา 2) การรับรู้พฤติกรรมด้านความรุนแรงของเยาวชน และ3) พฤติกรรมและความคาดหวังในการดำเนินชีวิตของเยาวชน

2. แนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรดำเนินการโดย

2.1 อบต.ทองหลางควรดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้ปกครอง ประสบความสำเร็จในการเป็นครอบครัวที่ดี สามารถให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตร หลานของตนเองได้เป็นอย่างดี และส่งเสริมบุตรธิดาให้เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท นอกจากนี้ จัดกิจกรรมให้ครอบครัวมีการเตรียมความพร้อมในการสร้างฐานะที่มั่นคง และดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของแต่ละหมู่บ้านกำหนดไว้ อย่างเคร่งครัด

2.2. โรงเรียนควรมีบทบาท ในการส่งเสริมให้ลูกศิษย์เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท

โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรู้ถึงปัญหาที่เกิดจากการทะเลาะวิวาท และมีส่วนร่วมในการหาสาเหตุของปัญหาที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การมีวุ่น ของวัยรุ่น และหาแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน จัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์บุคลิกภาพนักเรียน และส่งเสริมการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เป็นประโยชน์

2.3 ชุมชนควรมีบทบาทในการส่งเสริมเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือสร้างเหตุรำคาญให้กับชุมชน โดยการดูแลสอดส่องพฤติกรรมของเด็กในชุมชน ไม่ให้เป็นไปในทางที่ล่อแหลม หรือเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทในชุมชน

คำสำคัญ : แนวทางการจัดระเบียบสังคม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

¹ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ABSTRACT

This research had the objectives to 1) study factors that concern with violence behavior in Thonglang sub-district's youth violence behavior, Banmaichaiyapoch district, Buriram province and 2) find out guidelines for social organization in Thonglang sub-district's youth violence behavior. The population were youth in school and village in Thonglang sub-district and community leader. Using purposive sampling method by study 61 youth and 3 community leader. The tools used in this research included questionnaires and brainstorming meeting. The data were conducted by frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis. The research found that :

1.factors that concern with violence behavior in Thonglang sub-district's youth violence behavior were family and education background , perception of youth's violence behavior and behavior and expectation in handle their life.

2. Guidelines for social organization in Thonglang sub-district's youth violence behavior were as follow:

2.1 Thonglang sub-district organization should initiate activity for successful in perfect family that can give intimate and warmly to their youth and also promote their child to be good citizen not quarrel each other. Initiate activity for family to prepare the steady status and look after the practice follow the community regulation.

2.2 The school should take activity in promote the student to be good citizen not quarrel each other, using instruction activity for learning the problem from quarrel and have participation in find out the cause of quarrel and swarm of the youth and also find out the guidelines for solving the problem together, hold the activity that creative student personality and promote the useful leisure time of the student.

2.3 The community should take role of promote the youth to be good citizen , not initiate the unpleasant situation or quarrel in the community by take attention the youth behavior in community not be in a precarious situation or risk to dispute problem in the community.

Key Word : Social organization, Factor concern with violence behavior, Violence behavior, Youth

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ มนุษย์นับเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งของประเทศชาติ มนุษย์มีช่วงวัยที่แตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตามเยาวชนเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเกิดขึ้นมากกว่าวัยอื่นๆ และเป็นวัยที่เตรียมเข้าสู่การเป็นพลเมืองที่สร้างสรรค์ผลผลิตให้กับประเทศชาติอีกด้วย

ในปัจจุบันมักพบปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงในเยาวชน การทะเลาะวิวาทในกลุ่มเยาวชนการเพิ่มความรุนแรงขึ้นตามความเจริญของบ้านเมือง ดังจะเห็นได้จากสถานการณ์พฤติกรรมความรุนแรงจากการรายงานสภาวะสุขภาพของคนไทย 2550 (สถาบันวิจัยและประชากร, 2550) พบว่าตลอดปีพ.ศ.2549-ปีพ.ศ.2550 ความถี่ของความรุนแรงในเยาวชนในรั้วโรงเรียนมีสูงขึ้นจากข่าวที่รายงานเกี่ยวกับการวิวาทกันด้วยอาวุธระหว่างนักเรียนอาชีวศึกษาต่างสถาบันจนถึงขั้นเสียชีวิต และมีเหตุการณ์การตบตีกันของเยาวชนหญิง การถูกรุ่นพี่หญิงรุมทำร้ายร่างกายเนื่องจากไม่พอใจที่ไปคุยกับเยาวชนชายที่เป็นแฟนของรุ่นพี่หญิง นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ยกพวกตีกันระหว่างนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาว่า 30 คน กลางตลาดนัดจังหวัดนครราชสีมา โดยมีชาวบ้านมุงดูจำนวนมาก จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ต้องคุมตัวไปสอบสวนที่โรงพัก สาเหตุมาจากแย่งคนรัก ซึ่งอมรวิชช์ นาครทรรพ (สถาบันวิจัยและประชากร, 2550) ได้รายงานข้อมูลสภาวะการณ์เยาวชนว่ามีเยาวชนที่อยู่ในวัฏจักรของความรุนแรงและการใช้กำลังระหว่างเพื่อนด้วยกันมากถึง 7 แสนคน หรือร้อยละ 10 จากจำนวนเยาวชนในระบบรวม 7 ล้านคน สาเหตุที่ทำให้เด็กไทยตกอยู่ในสภาวะการณ์นี้มาจากครอบครัวแตกแยก อิทธิพลจากสื่อ และพื้นฐานทางสังคมที่เด็กเข้าถึงอบายมุขได้ง่าย

การจัดระเบียบสังคมเป็นวิธีการหนึ่งที่มีการนำมาใช้เพื่อลดปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน การจัดระเบียบทางสังคม หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่จัดขึ้นเพื่อควบคุมสมาชิกให้มีความสัมพันธ์กันภายใต้แบบแผนและกฎเกณฑ์เดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม มีความมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อปลูกฝังระเบียบวินัยแก่สมาชิกในสังคม 2) เพื่อปลูกฝังความมุ่งหวังที่สังคมยกย่อง 3) เพื่อให้สมาชิกในสังคมได้รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนตามกาลเทศะและความเหมาะสม และ 4) เพื่อให้สมาชิกในสังคมเกิดความชำนาญและเพิ่มทักษะในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม (<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/3.html> 14 พ.ค. 55)

ปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในตำบลทองหลางจากการสำรวจข้อมูลสุขภาพและประชุมประชาคมหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง พบว่าปัญหาของเยาวชนที่พบมากที่สุด คือปัญหาการทะเลาะวิวาท รองลงมาคือปัญหาการตั้งครุฑก่อนวัยอันสมควรในกลุ่มเยาวชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-25 ปี มีจำนวน 43 คน เยาวชนที่มีพฤติกรรมเป็นปัญหาคิดเป็นร้อยละ 8.86 ของประชากรทั้งหมด (องค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง, 2554)

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนหากไม่ได้รับการแก้ไขหรือหากชุมชนไม่เกิดความตระหนักในการแก้ปัญหาและขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในชุมชนจะก่อให้เกิดปัญหาในที่ยากแก่การแก้ไข อันจะส่งผลให้สังคมกลายเป็นสังคมที่ไม่สงบสุข ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง จึงสนใจที่จะศึกษาการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

2. เพื่อหาแนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้กำหนดขอบเขตพื้นที่การวิจัยออกเป็น 3 ลักษณะคือ

ขอบเขตเชิงเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางการการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

ขอบเขตเชิงพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาพื้นที่ตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์
ระยะเวลาในการวิจัย คือ กุมภาพันธ์ 2555 ถึง กรกฎาคม 2555

ระเบียบการวิธีการวิจัย

1. พื้นที่ในการทำวิจัย

ทำการศึกษาในพื้นที่ศึกษาตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่เยาวชน นักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียนหรือในหมู่บ้านภายในตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ และผู้นำชุมชนในตำบลทองหลางได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง และผู้ใหญ่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากรแบบเจาะจง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 61 คน เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ เป็นเยาวชนอายุ 12-18 ปี ทั้งที่เป็นนักเรียน นักศึกษา และ ไม่ได้ศึกษาในระบบโรงเรียนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตำบลทองหลาง โดยจะทำการศึกษาให้กระจายไปตามกลุ่มเยาวชน ทั้งที่เป็นกลุ่มออกกำลังกาย กลุ่มเชียร์จักรยานยนต์ และกลุ่มอื่นๆ ส่วนผู้นำชุมชนนั้นจะทำการเจาะจงศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง 1 คน และตัวแทนผู้ใหญ่บ้าน 2 คน รวมผู้นำชุมชนที่ศึกษา 3 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเยาวชน เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง ได้แก่ ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของเยาวชนและการเลี้ยงดูของพ่อแม่ และ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

2. แบบสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพบริบทของชุมชน สภาพของกฎระเบียบของสังคมในตำบลทองหลาง สภาพการนำเสนอของสื่อต่างๆ ที่กระตุ้นพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน และปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในตำบลทองหลาง

3. แนวคำถามที่ใช้ในการประชุมระดมสมองเพื่อหาแนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง 1 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง 1 คน ตัวแทนครูในตำบลทองหลาง 1 คน ตัวแทนผู้ปกครอง 1 คน ตัวแทนพระภิกษุในตำบลทองหลาง 1 คน ตัวแทนผู้ใหญ่บ้าน 1 คน และตัวแทนเยาวชนจากกลุ่มต่างๆ กลุ่มละ 1 คน รวมผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 8 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ทำการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพบริบทของชุมชน สภาพของกฎระเบียบของสังคมในตำบลทองหลาง สภาพการนำเสนอของสื่อต่างๆ ที่กระตุ้นพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน และปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในตำบลทองหลาง โดยผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

2. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามเยาวชนเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง โดยผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุมระดมสมอง เพื่อหาแนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ

5. การประมวลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จำแนกหมวดหมู่ของข้อมูลให้เป็นระบบโดยจัดลำดับความสำคัญให้เกิดความเข้าใจในความหมายและความสัมพันธ์ของข้อมูลในบริบทของชุมชน

2. ในการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า

1. ด้านภูมิหลังของเยาวชนทางด้านครอบครัว และการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 15.98 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษา อาศัยอยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่มีบุตรโดยเฉลี่ย 2 คน อาชีพของพ่อแม่คือรับจ้าง มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทถึง 10,000 บาท พ่อแม่ให้เงินใช้พอเพียง พ่อแม่มีความรักสามัคคีกันดี พ่อแม่ยังคงอาศัยอยู่ด้วยกันฐานะทางบ้านเมื่อเทียบกับเพื่อนบ้านอยู่ในระดับดี และส่วนใหญ่บ้านตั้งอยู่ใกล้ทุ่งนา

2. ด้านการรับรู้พฤติกรรมด้านความรุนแรงของเยาวชน พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่คิดว่าพ่อแม่รักและเอาใจใส่ตนเอง ท่าทีของพ่อแม่แสดงว่ารักลูก มีการพูดคุยหยอกล้อกันเพื่อน ลูกมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่พ่อแม่ทำทุกครั้ง และรู้สึกว่าคุณแม่ภูมิใจในตัวลูก แต่ไม่ชอบที่จะให้คำปรึกษา

แต่มีพ่อแม่ประมาณหนึ่งในสี่ไม่เคยพูดด้วยน้ำเสียงไพเราะนุ่มนวลกับลูก ทุกครั้งที่ลูกลืมหืมใจพ่อแม่ส่วนใหญ่ช่วยคลายทุกข์ให้ลูกเสมอ ประมาณครึ่งหนึ่งของเยาวชนคิดว่าพ่อแม่มักไม่แสดงออกว่ารักลูกมากเพียงใด พ่อแม่มักชมลูกและบอกว่าเป็นลูกที่ดี พ่อแม่ เกือบครึ่งเปิดโอกาสให้ลูกตัดสินใจในเรื่องส่วนตัวของเขา และอนุญาตให้ลูกออกจากบ้านตามลำพัง พ่อแม่เกินครึ่งชอบให้ลูกทำตามที่คุณแม่พอใจเสมอ ประมาณหนึ่งในสี่ของพ่อแม่ปล่อยให้ลูกไปเที่ยวกับเพื่อนโดยไม่หวงกังวล ประมาณครึ่งหนึ่งของพ่อแม่ชอบบังคับให้ใช้เงินตามที่พ่อแม่เห็นสมควร ทุกครั้งที่กลับจากเที่ยวนอกบ้านลูกต้องเล่าเรื่องต่างๆ ให้พ่อแม่ฟัง เมื่อลูกไม่ทำตามพ่อแม่บอกท่านจะโกรธมาก เกือบครึ่งของพ่อแม่เชื่อว่าลูกสามารถดูแลรักษาตัวเองได้ การลงโทษลูกพ่อแม่ประมาณครึ่งลงโทษโดยไม่ดุคำหรือเขียนตีลูก ประมาณหนึ่งในสี่ของพ่อแม่ลงโทษลูกด้วยการห้ามทำ

ในสิ่งที่ชอบหรือตัดเงินค่าขนม

3. พฤติกรรมและความคาดหวังในการดำเนินชีวิตของเยาวชนพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ ชอบดูทีวี รายการทีวีที่ชอบคือละคร การ์ตูน และชอบดูรายการทีวีที่มีความรุนแรงในสังคม ประมาณหนึ่งในสี่ของเยาวชนเมื่อมีเวลาว่างชอบออกกำลังกาย ส่วนใหญ่มีความรู้สึกเป็นสุขเมื่อไปเรียนหนังสือ ในชีวิตประจำวันได้ช่วยเหลือพ่อแม่ในการทำงาน และได้ทำประโยชน์ให้กับชุมชน ประมาณหนึ่งในสี่ของเยาวชนมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีการเล่นการพนัน และร้อยละ 16.4 ของเยาวชนชอบซื้อจิกยานยนต์เสียงดังและเร็วเกินควร ร้อยละ 13.1 ของเยาวชนเมื่อไม่พอใจเพื่อนมักชกต่อยหรือทำร้ายร่างกายเพื่อน เคยใช้อาวุธทำร้ายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 18.0) เคยรวมทำร้ายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 6.6) เคยทำร้ายร่างกายผู้อื่น (ร้อยละ 19.7) เคยทะเลาะวิวาท (ร้อยละ 37.7) เคยทำร้ายร่างกายเพื่อนนักเรียนจนได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 6.6) เคยชกต่อยผู้อื่นเมื่อไม่พอใจ (24.6) เคยผลักผู้อื่นล้มลง (ร้อยละ 31.1) เคยรังแกเพื่อนให้เกิดความรำคาญ (39.3) สิ่งที่เป็นต้นเหตุความรุนแรงคืออารมณ์โกรธ และความแค้น (ร้อยละ 60.7)

ทางด้านการเรียนส่วนใหญ่ไปเรียนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 68.9 ของเยาวชนมีปัญหาในการเรียน ส่วนใหญ่เพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นเพื่อนที่ดีชวนให้เรียนหนังสือ และคุณครูสอนให้สนใจเรียนและประพฤติดี และร้อยละ 49.2 ของเยาวชนเคยหนีเรียน

ส่วนใหญมีความคาดหวังในอาชีพที่ตนเองชอบ อยากเป็นคนดีของสังคม อยากช่วยชาติศาสนา และช่วยสังคม อุทิศกายใจให้ในหลวง อยากให้พ่อแม่รักกันนานๆ อยากเรียนจบมีงานทำและจะตั้งใจทำงาน และหวังว่าชีวิตจะสบายไม่เดือดร้อน ความคาดหวังเกี่ยวกับพ่อแม่และครอบครัวของตนเอง ส่วนใหญ่ต้องการให้พ่อแม่มีความสุข สุขภาพแข็งแรง เป็นคนดี และเป็นบุคคลต้นแบบครอบครัวอบอุ่น และอยากให้พ่อแม่รักกันและรักลูก ส่วนใหญ่รักพ่อแม่และญาติพี่น้อง ประมาณครึ่งของเยาวชนเคยวางแผนชีวิต และร้อยละ 36.1 ของเยาวชนคิดว่าการเป็นคนดีมีส่วนช่วยทุกคน

2. แนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1. อบต.ทองหลาง ควรดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้ปกครอง ประสบความสำเร็จในการเป็นครอบครัวที่ดี สามารถให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตร หลานของตนเองได้เป็นอย่างดี

2. อบต.ทองหลาง ควรดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมให้พ่อแม่สามารถปฏิบัติตามบทบาทในการส่งเสริมบุตรธิดาให้เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือสร้างเหตุรำคาญให้กับชุมชน โดยการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุตรหลาน ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ไม่เอาเปรียบสังคมและช่วยเหลือสังคม

3. โรงเรียน ควรมีบทบาท ในการส่งเสริมให้ลูกศิษย์เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรู้ถึงปัญหาที่เกิดจากการทะเลาะวิวาท และมีส่วนร่วมในการหาสาเหตุของปัญหาที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การมีวุ่นวาย รุนแรง และหาแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน จัดกิจกรรมที่สร้างสรีรค์บุคลิกภาพนักเรียน และส่งเสริมการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เป็นประโยชน์

4. ชุมชน ควรมีบทบาทในการส่งเสริมเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือสร้างเหตุรำคาญให้กับชุมชน โดยการดูแลสอดส่องพฤติกรรมของเด็กในชุมชน ไม่ให้เป็นไปในทางที่ล่อแหลม หรือเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทในสังคม

5. องค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีบทบาทในการจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวและการเตรียมความพร้อมก่อนการมีครอบครัว การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้ ของครอบครัวให้มั่นคงและการใช้ชีวิตแบบพอเพียง ให้เข้าใจใน บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว การเป็นแบบอย่างที่ดี และการใช้เวลาแก่ครอบครัวสร้างเครือข่ายครอบครัวในชุมชนและส่งเสริมให้เกิดศูนย์พัฒนาครอบครัวระดับตำบลในการพัฒนาเด็กและเยาวชน สามารถ

เชื่อมโยงองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเกิดให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็กและเยาวชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนโรงเรียนในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดีสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก ปลุกฝังและสร้างความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นกับเยาวชนด้วยกระบวนการทางการศึกษาเพื่อลดปัญหาและเพิ่มความสุขให้เกิดขึ้นในสังคม และองค์การบริหารส่วนตำบล ทำการกำหนดกฎเกณฑ์ทางสังคมโดยสร้างข้อตกลงร่วมกันในชุมชน ว่าหากบุตรหลานของผู้ใด สร้างปัญหาให้สังคม มีการทะเลาะวิวาทในชุมชน ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายความเดือดร้อน พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก จะต้องรับผิดชอบ เพราะถือว่าผู้ปกครองไม่ดูแลบุตรหลานปล่อยให้มาสร้างปัญหาในสังคม

6. กฎระเบียบที่แต่ละหมู่บ้านกำหนดไว้ ควรดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เช่น ห้ามไม่ให้ส่งเสียงดังหลังจากเวลา 22.00 น. ยกเว้นมีงานเทศกาลของหมู่บ้าน ห้ามเล่นการพนัน หรือขายสุราให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นต้น

7. การเตรียมพร้อมให้เยาวชนเป็นคนดีที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือตัวเยาวชนเองจะต้องทำตัวเป็นคนที่ดีเชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่ ครูและผู้ใหญ่ที่ให้ความหวังดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่ให้การเอาใจใส่ให้ความอบอุ่นบุตรหลาน และตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาของการทะเลาะวิวาทที่เกิดขึ้นในสังคมว่าไม่ใช่ปัญหาเล็กๆ แต่เป็นปัญหาที่รุนแรงและมีผลกระทบมากมายที่ตามมา โรงเรียนที่มีครู ทำหน้าที่สั่งสอนเป็นตัวอย่างที่ดีและให้การศึกษาที่ถูกต้องแก่ลูกศิษย์ ผู้นำชุมชนมีหน้าที่ดูแลคนในชุมชนและรักษากฎ ระเบียบในชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่บริการประชาชนจัดทำและสนับสนุนโครงการที่ส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่เยาวชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้ศึกษาสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่พบว่า ด้านภูมิหลังของเยาวชนทางด้านครอบครัว และการศึกษา ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนค่อนข้างต่ำ พ่อแม่ยังคงอาศัยอยู่ด้วยกัน ด้านการรับรู้พฤติกรรมด้านความรุนแรงของเยาวชน พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่คิดว่าพ่อแม่รักและเอาใจใส่ตนเอง พ่อแม่ ไม่ชอบที่จะให้ค่าปรึกษาแก่ลูก บางส่วนไม่เคยพูดด้วยน้ำเสียงไพเราะนุ่มนวลกับลูก บางส่วนของพ่อแม่ปล่อยให้ลูกไปเที่ยวกับเพื่อนโดยไม่ห่วงกังวล ด้านพฤติกรรมและความคาดหวังในการดำเนินชีวิตของเยาวชนพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ชอบดูทีวี และชอบดูรายการทีวีที่มีความรุนแรงในสังคม บางส่วนของเยาวชนมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีการเล่นการพนัน ของเยาวชนชอบซื้อจักรยานยนต์เสียงดังและเร็วเกินควร และเมื่อไม่พอใจเพื่อนมักชกต่อย หรือทำร้ายร่างกายเพื่อน เคยใช้อาวุธทำร้ายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บ มีบางส่วนไม่ได้ไปเรียนอย่างสม่ำเสมอ เกินครึ่งของเยาวชนมีปัญหาในการเรียน และเคยหนีเรียน ส่วนใหญ่มีความคาดหวังในอนาคตที่ตนเองชอบ อยากเรียนจบมีงานทำและจะตั้งใจทำงาน ปัจจัยดังกล่าวที่มีปัญหาทั้งนี้เพราะพ่อแม่ส่วนใหญ่ต้องประกอบอาชีพไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิด ทำให้ลูกไม่มีต้นแบบที่ดี และไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนในทักษะชีวิตต่างๆที่เหมาะสมตามวัยอันควร สอดคล้องกับการศึกษาของสุภาพพันธ์ รื่นสำราญ (2525) ได้ศึกษาปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุของการทะเลาะวิวาทเกิดจากความคึกคะนองตามธรรมชาติของวัยรุ่น และการถูกยั่วยุ ตลอดจนวันรุ่นมีภูมิด้านทานต่อการยั่วยุต่ำ ในด้านการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทนั้น ต้องสร้างความรักความเข้าใจในครอบครัว ส่งเสริมให้เกิดการขัดเกลาทางสังคมที่ดี บิดา-มารดาต้องปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นตัวแบบให้กับวัยรุ่นเกี่ยวกับ การทำงานและการเข้าสังคม เป็นต้น

2 แนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมกันดำเนินการส่งเสริมให้เยาวชนได้มีทักษะที่เหมาะสมเป็นเยาวชนที่มีความประพฤติดี โดยผู้ที่มีบทบาทคือพ่อแม่ ครู ชุมชน และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการกำหนดแนวปฏิบัติและ

กฎเกณฑ์ทางสังคมทั้งนี้เพราะเยาวชนยังขาดประสบการณ์ชีวิต ยังจะต้องมีการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพิ่มเติมซึ่งผู้ที่มีบทบาทโดยตรงคือพ่อแม่ ครู และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรม งบประมาณในการดำเนินการ และมีกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติร่วมกันของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ ซาลี (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสาเหตุของการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และนักเรียนนักศึกษามีความเห็นโดยภาพรวมของสาเหตุทุกด้านในระดับมาก และผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นด้วยกับการใช้มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะ วิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาเนื้อหาของสื่อต่างๆ ก่อนการนำเสนอว่าไม่ควรส่งเสริมพฤติกรรมความรุนแรงของสังคม

2. สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการกล่อมเกลาศุภคฤภาพและแบบแผนการดำเนินชีวิตของเยาวชน ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้การสนับสนุนส่งเสริมให้พ่อแม่สามารถแสดงบทบาทดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ชุมชนควรมีการกำหนดกฎเกณฑ์ และดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน เช่น เรื่องการจำหน่ายสุรา เรื่องการส่งเสียงรบกวนในเวลาวิกาล เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง จึงควรทำการศึกษาเรื่องนี้ในพื้นที่อื่นๆ และควรการศึกษาในเรื่องต่อไปนี

1. แนวทางส่งเสริมบทบาทครอบครัวในการกล่อมเกลาศุภคฤภาพพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเยาวชน

2. รูปแบบความร่วมมือของครอบครัว สถานศึกษา วัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกล่อมเกลาศุภคฤภาพของเยาวชน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากการให้ความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำปรึกษาให้ข้อเสนอแนะ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. ปิยาภรณ์ ศิริพานุมาศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภวัฒนากร วงศ์ชนวสุ คณบดีวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น และขอขอบคุณกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และรองศาสตราจารย์ ดร. พิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ อดีตคณบดีวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้จัดให้มีการศึกษาในหลักสูตรนี้

ขอขอบคุณผู้ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทุกท่าน ทั้งที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์และในการประชุมระดมสมองในครั้งนี้ด้วยความเต็มใจ

ขอขอบคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทความรู้และประสบการณ์อันมีค่าให้แก่ศิษย์

เอกสารอ้างอิง

- ความหมายการจัดระเบียบสังคม. ค้นเมื่อ 14 พ.ค. 2555 จาก <http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/3.html>.
- ชูติศย์ ปานปรีชา. (2540). “ความก้าวร้าวรุนแรงอีกแล้วหรือ”. วารสารชีวจิต. ปีที่3ฉบับที่ 52 .
- เตือนใจ ชาลี.(2539). การศึกษามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญวดี เพชรรัตน์. (2543). การพยาบาลผู้ป่วยมีพฤติกรรมรุนแรง. สงขลา: ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทิวา วงศ์ธนาภา. (2539). เงื่อนไขทางสังคมที่มีผลต่อปรากฏการณ์ก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอาชีวะแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยและประชากร.(2550). รายงานสภาวะสุขภาพคนไทย 2550. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม2555 จาก <http://www.hiso.or.th/hiso5/report/report2007T.php>
- สมพร เติรียมชัย. (2544). “ความรุนแรงต่อสตรีและมุมมองในผลของความรุนแรงและด้านป้องกันความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธ”. วารสารการพยาบาล. ปีที่ 1 ฉบับที่ 50 (มกราคม-มีนาคม).
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. (2525). การศึกษาปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง. (2554). รายงานประจำปีองค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง. องค์การบริหารส่วนตำบลทองหลาง.
- อรอนงค์ อินทรจิตร และนรินทร์ กรินชัย. (2542). ผู้หญิงและเด็ก: เหยื่อความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว.

